

ವಿಜ್ಞಾನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರು ಕನ್ನಡದವೇ ಆದ ವ್ಯಾಕರಣದ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಬದಲು, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪದಗಳನ್ನು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಬರಹಗಳು ಓದುಗರಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ತೊಡಕಿನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

■ ಡಿ.ಎನ್. ಶಂಕರ ಭಟ್

ಪದಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಯಾವಾಗಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಬದಲು ಹೊಸದೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದನ್ನು 'ರೂಪಕ' (ಇಲ್ಲವೇ 'ಮೆಟಾಫರ್') ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ರಾಜು ಕೋಪದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಕುದಿ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅದರ ಯಾವಾಗಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸದೆ, 'ತುಂಬಾ ಕೋಪದಲ್ಲಿದ್ದ' ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದೊಂದು ರೂಪಕ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ 'ಪದಗಳ ರೂಪಕ' ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತಲೂ 'ವ್ಯಾಕರಣದ ರೂಪಕ' ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ತಿಳಿವಿಗರ ಗಮನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಯಾವಾಗಿನ ರಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಬದಲು ಬೇರೊಂದು ಬಗೆಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ಚಂದ್ರ ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಕೊಡುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು 'ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತ ಚಂದ್ರನ ಸುತ್ತವಿಕೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತ ಚಂದ್ರನ ಸುತ್ತವಿಕೆ' ಎಂಬ ಒಂದು ಪದಕಂತೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವ್ಯಾಕರಣದ ರೂಪಕಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪ. ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಸರಳವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲು

ಬಯಸುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ರೂಪಕಗಳು ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಡಕವಾಗಿ ಹೇಳಲು, ಮತ್ತು ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದೊಳಗೆ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಹೇಳಲು ಅವು ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ.

ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು 'ನೆಲೆ' ಮತ್ತು 'ತಿಳಿವು' ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆ: ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಬರುವ ಅಂಶ ಅದರ ನೆಲೆ, ಮತ್ತು ಆಮೇಲೆ ಬರುವ ಅಂಶ ಆ ನೆಲೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಏನಾದರೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ತಿಳಿವು. ವಿಜ್ಞಾನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಾಗಿ ಬಂದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅದರ ಬಳಿಕ ಬರುವ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದುಗರ ಮುಂದಿರುವ ಬಗೆಯೇ ಅಂತಹದು. ಆದರೆ, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ತಿಳಿವುಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬರಬಲ್ಲವಲ್ಲದೆ ನೆಲೆಗಳಾಗಿ ಬರಲಾರವು. ಹಾಗಾಗಿ, ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಪದ ತಿಳಿಸುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ, ಆ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ನಾಮಪದವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ಚಂದ್ರ ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಚಂದ್ರ' ಎಂಬುದು ನೆಲೆಯಾಗಿ